

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE Wirdum Fr e.o. Zondag, 19 april 2020 – 09.30 uur

Welkom

Op deze zonovergoten zondag is er opnieuw een dienst zonder bezoekers, met alleen de voorganger, ouderling, kosten en organist.

Rechtstreeks via

<https://kerkdienstgemist.nl/streams/1520596> te volgen.

Dienst van voorbereiding

Het openingslied is lied 632, vers 1: *“Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven”*.

Bemoediging en drempelgebed

Na de bemoediging en

het drempelgebed wordt het derde vers van lied 632 gezongen: *“Nu zend uw Geest, als een vuur, als een stem in ons midden.”*

Verhalen

De eerste lezing komt uit Genesis 8:6-16, het verhaal over Noach die na 40

dagen het venster van de ark opende en een raaf en vervolgens een duif losliet om te zien, of ze terugkwamen. De

evangelijelëzing: is út Johannes 20: 19-23. De learlingen wiene by elkoar en hiene de doar op 't slot omdat se bang foar de Joaden wiene. Do stie Jezus ynienen yn har fermidden.

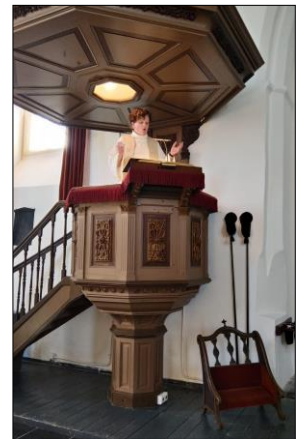
Tussen de lezingen door klinkt lied 111: 5,6: *“Van ganser harte loof ik Hem”*.

En voorafgaand aan de preek lied 624, 1:

*Christus, onze Heer verrees,
halleluja!
Heilige dag na angst en vrees,
Halleluja!
Die verhoogd werd aan het kruis,
Halleluja,
bracht ons in Gosd vrijheid thuis,
Halleluja!*

Korte meditatie

We vierden afgelopen zondag Pasen, opgesloten in onze huizen. En toch: de Levende kwam ons tegemoet dwars door onze deuren heen en verbond ons aan elkaar door Zijn Geest. De lezing uit Genesis sluit aan bij de afbeelding op onze nieuwe Paaskaars. De hand van Noach onder de duif die uitvliegt en terugkomt met een olijftakje: land in zicht. Noach opent na 40 dagen het venster in de ark en laat op een gegeven moment een duif los. De duif, beeld van de Geest, vogel Gods die vliegt over de wateren van chaos en dood heen. Als je het nu leest, kun je denken aan de wens om eindelijk wat vensters in onze intelligente lockdown te kunnen openen. Op een gegeven moment kwam de duif niet terug. Lockdown voorbij. Wanneer zal het water dat op allerlei manieren tot de lippen kan staan nu weer verdwijnen? Is dit dan onze zondvloed van

vandaag? Er zijn alweer mensen geweest die hier de hand van God in zien. Weet dan wel dat je op de stoel van God gaat zitten en met vuur speelt. Hoe zou een mens dat kunnen weten? Is het niet meer dan genoeg om te beseffen dat we hoe dan ook geconfronteerd worden met onszelf, met ons gedrag, met onze vorm van samenleven, op een ongekende manier? Vragen daarover, die liever uitgesteld of geparkeerd werden of niet goed uitkwamen politiek gezien, komen nu als boomerang terug en vragen aandacht. Doen ons opnieuw stil staan bij vragen naar wat goed leven en samenleven is op deze aarde en wat daarvoor nodig is. We zijn abrupt stil gezet, niet voor even, maar voor langere tijd. Nu je niet meer zo de weg naar buiten, kunt gaan zonder erbij na te denken, kom je des te meer terecht op de weg naar binnen. Wie b n ik eigenlijk? Durf je het te zien, aan een ander mens, die je na staat, die je verstaat, die jou ziet zoals je bent? En aan God, in gebed, *Zend mij uw licht en trouw tegemoet en leid mij tot uw vrede.*

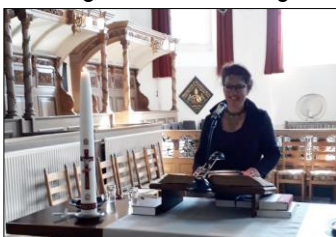
Dat djippe frede komme mei oer dy.

Mei Gods frede no groeie yn dy.

Hierna volgen stilte en orgelspel

As gebed wurdt songen liet 885: *“Grut is jo trou, o Hear, Heit yn ‘e himel.”*

Voor de collecte wordt verwezen naar onze website.

Gebeden, slotlied en zegen

De gebeden lopen uit op een stil gebed en het Us Heit.

Slotlied: gezang 470: 1,2 – liedboek 1973: *“Wat vlied’ of bezwijk’, getrouw is mijn God”*.

Aan het slot van de dienst krijgen we Gods zegen mee.

Medewerkers

Voorganger: da. Wiebrig de Boer-Romkema
 Ouderling: Catharina van der Graaf
 Organist: Klaske Deinum
 Koster: Janny Veenstra
 Tekst: AD

